

Sygn. akt I C 500/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2013 r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa D. S. (1)

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. powództwo oddała;

II. nie obciąża powódki kosztami procesu.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)

(...)

UZASADNIENIE

Powódka D. S. (1) w dniu 22 sierpnia 2012 r. wniosła pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. w W. (poprzednia nazwa (...) LTD Sp. z o.o. w W.), o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności – wyroku Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 21 sierpnia 2007 r. w sprawie sygn. akt I (...) opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem z dnia 09.11.2007 r. oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. Swoje stanowisko powódka uzasadniała zaprzeczając istnieniu należności objętej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 21 sierpnia 2007 r. sygn. akt I (...), wskazując, że nie zaciągała żadnych zobowiązań wobec strony pozwanej, oraz tym, że sama strona pozwana nie udowodniła swoich roszczeń wynikających z przytoczonego orzeczenia. Nadto powódka w pozwie twierdziła, że jej członkostwo w zarządzie spółki M.sp. o.o. z siedzibą we W., na rzecz której pozwany uzyskała w dniu 26 czerwca 2002 r. uprzedni tytuł wykonawczy i z majątku której egzekucja okazała się bezskuteczna, rozpoczęło się dopiero w trzy lata po tej dacie, to jest w dniu 21 września 2005 r. Powódka podniosła, że w 2002 roku nawet nie wiedziała o istnieniu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W.. Dodatkowo powódka podniosła, że została wprowadzona w błąd co do stanu majątkowego spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. przez J. C., co też potwierdza wyrok Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 28 marca 2011 r. sygn. akt II (...).

W piśmie procesowym pozwanego wniesionym w dniu 28 marca 2013 r., stanowiącym odpowiedź na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł. W uzasadnieniu strona pozwana

wskazała, że w niniejszej sprawie nie występuje żadna z przesłanek wymienionych w art. 840 k.p.c., uzasadniających pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2007 r. Sąd Rejonowy Ś. Ś. w sprawie sygn. akt I (...) zasądził od powódki D. S. (1) na rzecz pozwanego (...) LTD sp. z o.o. z siedzibą w W. (obecna nazwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.) kwotę 47.414,42 zł (słownie: czterdzieści siedem tysięcy czterysta czternaście złotych i czterdzieści dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2001 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 3.010,00 zł (słownie: trzy tysiące dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu. Rozstrzygnięcie wyroku oparte zostało w szczególności na okoliczności, że powódka ponosiła odpowiedzialność subsydiarną wobec spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą we W., której udziały nabyła poprzez umowę sprzedaży z dnia 21 września 2005 r. W związku z okolicznościami zawarcia tej umowy, sprzedający J. C. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 28 marca 2011 r. sygn. akt II (...) został uznany winnym doprowadzenia powódki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wprowadził ją w błąd co do posiadania przez spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. aktualnej koncesji na obrót paliwami. Sprzedający nadto w dacie umowy oświadczył, że będąca przedmiotem kontraktu spółka nie jest obciążona z tytułu pożyczek, kredytów lub innych zobowiązań. Sama odpowiedzialność spółki (...) z siedzibą we W. za przedmiotowe zobowiązania została potwierdzona w nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 maja 2002 r. sygn. akt X (...).

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 21 sierpnia 2007 r. sygn. akt I (...) z uzasadnieniem – k. 6-10
- umowa sprzedaży udziałów spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z dnia 21 września 2005 r. – k. 12
- wyrok Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 28 marca 2011 r. sygn. akt II K (...) – k. 11
- oświadczenie z dnia 21 września 2005 r. - k. 13
- nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Okręgowego we W. z dnia 15 maja 2002 r. sygn. akt X GNe (...) - k. 14

Pismem z dnia 18 października 2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ś. Ś. A. P. zawiadomił powódkę - dłużniczkę o wszczęciu wobec niej egzekucji z wniosku pozwanego – wierzyciela (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (poprzednia nazwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.) na podstawie tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Rejonowego w Ś. Ś. z dnia 21 sierpnia 2007 r. w sprawie sygn. akt I C (...) opatrzonego klauzulą wykonalności nadaną postanowieniem z dnia 09.11.2007 r.

Dowód: - zawiadomienie o wszczęciu egzekucji z dnia 18 października 2011 r. – k. 5

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył ponadto, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Z istoty żądania przedstawionego przez powódkę wynika, że jego podstawę stanowi art. 840 § 1 k.p.c. Z samych przedstawionych zaś przez nią okoliczności, odnosząc je do przesłanek określonych w powołanym przepisie, należy przyjąć, że powódka kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym, oraz że powołuje się na fakt wystąpienia po powstaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, które miałyby powodować wygaśnięcie zobowiązania albo niemożność jego wyegzekwowania (odpowiednio art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. i art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.). Ocena powódki, ze względu na zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, nie może zostać podzielona przez Sąd.

Po pierwsze, w myśl art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem

egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Przepis ten wprost wskazuje, że jeżeli tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie Sądu, co też ma miejsce w niniejszej sprawie, to wszelkie próby kwestionowania istnienia obowiązku nim stwierdzonego nie mogą stać się skuteczne (odmiennie sytuacja wygląda w przypadku okoliczności związanych z przejściem obowiązku). Tym samym w niniejszej sprawie chybione były argumenty przemawiające w ocenie powódki za zasadnością jej żądań, że powódka nie zaciągała żadnych zobowiązań wobec strony pozwanej, oraz że powódka była członkiem zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. dopiero od 21 września 2005 r., to jest dopiero w niespełna trzy lata po tym, jak pozwany uzyskał przeciwko przedmiotowej spółce tytuł wykonawczy. Z analogicznych przyczyn nie ma też prawnego znaczenia w niniejszej sprawie argumentacja powódki, że w czasie zawierania umowy sprzedaży z dnia 21 września 2005 r. została ona wprowadzona w błąd przez sprzedającego, co do faktów związanych z obciążeniem spółki pożyczkami, kredytami i innymi zobowiązaniami.

Z kolei w myśl art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 2009 r. (sygn. akt I CSK 282/08, LEX nr 528181), skutek w postaci wygaśnięcia zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: wykonanie zobowiązania przez spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia (*datio in solutum*). Natomiast skutek w postaci niemożności egzekwowania zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: prolongata terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty, przedawnienie roszczenia. Skoro w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. jest mowa o zdarzeniu, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, to przepis ten może mieć zastosowanie jedynie do takich jak wyżej wymienione lub podobnych zdarzeń, a więc wyłącznie mających charakter materialnoprawny. Biorąc pod uwagę powyższe, fakt uznania wyrokiem sądu karnego J. C. sprzedającego powódce udziały w spółce (...) Sp. z o.o. z/s we W. za winnego przestępstwa oszustwa wobec powódki, nie może zostać uznany za skuteczny z punktu widzenia art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Okoliczność ta bowiem sama w sobie nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania, ani nie jest zdarzeniem wywołującym niemożność jego egzekwowania.

W zakresie kosztów procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu, na podstawie przedstawionych przez powódkę faktów i okoliczności, niniejsza sprawa stanowi wypadek szczególnie uzasadniony. Na jego specyfikę składa się między innymi trudna sytuacja majątkowa powódki – powódka będąc obciążona szeregiem wydatków uzyskuje dochody jedynie z tytułu świadczenia emerytalnego, które dodatkowo jest realnie pomniejszane przez comiesięczne zajęcia komornicze. Nadto za zastosowaniem art. 102 k.p.c. przemawia subiektywne, choć ostatecznie nieuzasadnione, przekonanie powódki o zasadności swojego roszczenia, wynikające z szeregu okoliczności związanych z zakupem przez nią udziałów w spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 stycznia 2013 r., sygn. akt. I ACa 697/12, LEX nr 1281107). Powódka nie mogła na etapie wytaczania powództwa i trwania procesu uzyskać świadomości w tym przedmiocie, gdyż występowała w nim osobiście – bez profesjonalnego pełnomocnika.

Mając powyższe na względzie, należało orzec jak w sentencji wyroku.